

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.307 van 8 mei 2014
in de zaak A. 210.623/VII-38.961.**

In zake : de VZW MILIEUFRONT OMER WATTEZ
gevestigd te 9700 Oudenaarde
Kattestraat 23
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gilles Dewulf

Tussenkommende partij :
de NV LAUWERS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Isabelle Larmuseau
kantoor houdend te 9000 Gent
Kasteellaan 141
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 31 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 28 augustus 2013 houdende intrekking van het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 19 augustus 2013.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Eerste auditeur Peter Provoost heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de

rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna : algemeen procedurereglement) opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 januari 2014.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Lode De Beck, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Gilles Dewulf, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Isabelle Larmuseau, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Peter Provoost heeft advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomst

3. Met een op 7 januari 2014 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de NV Lauwers om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

IV. Feiten

4.1. Op 20 augustus 2012 dient de tussenkomende partij een milieuvergunningsaanvraag in voor het verder exploiteren en veranderen van een varkenshouderij aan de Scheldestraat 17 in Kluisbergen. De vergunning waarover de tussenkomende partij beschikt geldt tot 3 februari 2013.

Het aantal varkens zou worden uitgebreid van 3.000 tot 4.000. Bij de aanvraag wordt een milieueffectenrapport gevoegd. De inrichting ligt in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nabij de grens met het Waalse Gewest. In een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen van de inrichting staan acht woningen. De meest nabije woning staat op een afstand van 45 meter.

4.2. Tijdens het openbaar onderzoek worden bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kluisbergen geeft een ongunstig advies.

4.3. Op 31 januari 2013 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een vergunning voor de hernieuwing van 3.000 varkens en de uitbreiding met 448 van de gevraagde 1.000 varkens. De vergunning wordt verleend voor een termijn van twee jaar op proef.

4.4. Er worden vier administratieve beroepen ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

4.5. Op 19 augustus 2013 bevindt de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur de administratieve beroepen gegrond. Het besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen van 31 januari 2013 wordt opgeheven en de gevraagde vergunning wordt geweigerd.

In die weigeringsbeslissing wordt overwogen dat de inrichting grenst aan het Waalse Gewest en dat aangezien er ontegensprekelijk grensoverschrijdende effecten zijn, er bij toepassing van artikel 19bis, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna : Vlarem I) door de vergunningverlenende overheid een exemplaar van de aanvraag met bijlagen aan het Waalse Gewest had moeten worden bezorgd, tegelijk met de verzending aan de bevoegde burgemeester voor de organisatie van het openbaar onderzoek. Zulks

zou volgens voornoemde beslissing niet gebeurd zijn, en niet meer kunnen worden rechtgezet in de beroepsprocedure.

Ook zou overeenkomstig artikel 30, § 4, van Vlarem I een milieuvergunning voor een termijn op proef enkel verleend kunnen worden indien er geen stedenbouwkundige vergunning vereist is, terwijl in dezen een stedenbouwkundige vergunning is vereist voor het plaatsen van een combiluchtwasser. Ten slotte zouden de voorgestelde milderende maatregelen ontoereikend zijn omdat de geurhinder voor de buurt niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

4.6. Op 28 augustus 2013 wordt de thans bestreden beslissing genomen : het besluit van 19 augustus 2013 wordt ingetrokken.

De motieven ervan luiden onder meer als volgt :

"(...)

Overwegende dat, indien de vergunningverlenende overheid vaststelt dat er grensoverschrijdende effecten kunnen optreden met een ander Gewest, de vergunningverlenende overheid conform artikel 19bis, § 1, van titel I van VLAREM, een exemplaar van de milieuvergunningsaanvraag en de bijbehorende bijlagen aan de bevoegde autoriteit van het bedoelde Gewest moet overmaken; dat de inrichting grenst aan het Waals Gewest; dat er grensoverschrijdende effecten mogelijk zijn; dat bijgevolg een exemplaar van de milieuvergunningsaanvraag door de vergunningverlenende overheid naar het Waals Gewest moest worden gestuurd; dat dit niet is gebeurd;

Overwegende dat de vergunningverlenende overheid, conform artikel 19bis, § 2 van titel I van VLAREM, het dossier bedoeld in artikel 19bis, § 1, van titel I van VLAREM, naar het Waals Gewest moest toesturen op het tijdstip waarop zij het vergunningsaanvraagdossier toezendt aan de bevoegde burgemeester met opdracht tot het instellen van het openbaar onderzoek bedoeld in artikel 17 van titel I van VLAREM; dat deze administratieve fout bijgevolg niet meer kan rechtgezet worden in de beroepsprocedure;

Overwegende dat de exploitant zich spontaan heeft bereid verklaard om een nieuw en geactualiseerd milieueffectenrapport te laten opmaken en een nieuwe milieuvergunningsaanvraag in te dienen, specifiek om hieraan te remediëren; dat het de voorkeur verdient om het besluit over de hangende beroepen uit te stellen, minstens tot na het openbaar onderzoek over de nieuwe milieuvergunningsaanvraag annex MER; dat het bijgevolg aangewezen is om het ministerieel besluit van 19 augustus 2013 in te trekken".

V. Toepassing van de versnelde rechtspleging van artikel 93 van het algemeen procedurereglement

5. Het verslag van het auditoraat in zowel onderhavige zaak als in zaak A. 210.618/VII-38.960, waarin dezelfde beslissing wordt aangevochten, stelt de schending vast van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel waardoor het rechtszekerheidsbeginsel zou zijn geschonden en stelt voor om met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement de bestreden beslissing te vernietigen.

6. De nietigverklaring van een bestreden akte of handeling is op zich voor de beslissingnemende overheid een belangrijke maatregel die voor deze overheid in feite een rem betekent in de uitvoering van zijn opdrachten. Om die reden wordt dergelijke vernietigingsbeslissing, rekening houdend met de rechten van alle partijen in het geding, steeds met de nodige omzichtigheid genomen. Zulks geldt des te meer als de vernietigingsbeslissing moet steunen op gebrekkige of onvoldoende motieven. De vaststelling van gebrekkige of onvoldoende motieven is afhankelijk van een aantal factoren die bij een individuele rechter somtijds een verschillende invulling kunnen krijgen. Daarom is het niet alleen aangewezen doch noodzakelijk dat, als de rechter zich moet uitspreken over het al dan niet bestaan van een gebrekkige of onvoldoende motivering van een aangevochten akte, hij zulks kan doen in een collegiale sfeer, dit wil zeggen in samenspraak met de andere rechters van de zetel die over het geschil uitspraak moet doen en nadat alle partijen terdege hun schriftelijke argumenten hebben kunnen doen gelden.

7. In dezen hebben noch de verwerende partij, noch de tussenkomende partij dergelijk ernstig verweer kunnen voeren of hun standpunt kunnen uiteenzetten over de in de bestreden beslissing aangevoerde motieven.

8. Bovendien lijken in voorliggend geschil zich nog andere kwesties aan te dienen.

Vooreerst stelt de persoon die zich als vertegenwoordiger van de verzoekende partij aandient dat hij als lid van de algemene vergadering van de verzoekende partij in rechte de verzoekende partij kan vertegenwoordigen omdat hij daartoe door de raad van bestuur van de verzoekende partij een volmacht heeft verkregen.

Vervolgens vraagt diezelfde persoon om zijn naam, op grond van artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State, bij de publicatie van het arrest weg te laten, omdat hij, zoals hij ter zitting heeft aangegeven, ambtenaar is in het departement Leefmilieu, Natuur en Energie bij de Vlaamse overheid.

Deze kwesties vragen vanwege de Raad van State principiële beslissingen die niet kunnen worden afgedaan met toepassing van artikel 93, eerste lid, van het algemeen procedurereglement.

9. Onderhavige zaak is ten slotte verbonden met zaak A. 210.618/VII-38.960, waarin dezelfde beslissing wordt aangevochten en waarin bij arrest nr. 227.306 van heden de zaak wordt verwezen naar de gewone rechtspleging.

10. Het besluit is bijgevolg dat ook de onderhavige zaak niet in zoverre gereed is dat zij definitief kan worden beslecht.

BESLISSING

1. Het verzoek van de NV Lauwers tot tussenkomst in het geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State heropent de debatten.

3. De Raad van State verwijst de zaak naar de gewone rechtspleging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht mei tweeduizend veertien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Luc Hellin